Lietas Nr. 136001317
Lietas arhīva Nr. 1-0013-17

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Talsos 2017.gada 7.februārī

Talsu rajona tiesa
tiesnese I.Valbaka,
ar tiesas sēžu sekretāri S.Tīfentāli,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu pēc Latvijas APK 200.[1]panta pirmās daļas attiecībā par /pers. B/, dzimušu 1976.gada 27.janvārī.

Tiesa

konstatēja:

2017.gada 5.janvārī plkst.15.05 VP Kurzemes reģiona pārvaldes Talsu iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektors J.Ozoliņš sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu PC 148899 par to, ka 2016.gada 24.oktobrī /pers. B/ kā rezerves karavīrs nav ieradies uz militārajām mācībām NBS Gaisa spēku aviācijas bāzē – Rembates pagastā, Ķeguma novadā, Nacionālo bruņoto spēku rezerves uzskaites struktūrvienības izsniegtajā pavēstē noteiktajā laikā un vietā. Atbildība par pārkāpumu paredzēta LAPK 200.[1]panta pirmajā daļā.

Lietas dalībniekiem - Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Talsu iecirkņa Kārtības policijas nodaļai (turpmāk – iestāde) un pie administratīvās atbildības saucamajai personai /pers. B/ savlaicīgi tika paziņots par tiesas sēdi.

Iestādes pārstāvis uz tiesas sēdi neieradās, no iestādes nav saņemts lūgums atlikt lietas izskatīšanu. /pers. B/ lūdzis lietu izskatīt bez viņa klātbūtnes, jo dzīvo ārzemēs, norādot, ka laikā, kad bijušas mācības, bijis vienīgais ģimenes apgādnieks, sieva bijusi bērna kopšanas atvaļinājumā, tas dod attaisnojumu neapmeklēt paredzētās mācības.

2017.gada 6.februārī tiesā saņemts /pers. B/ rakstveida paskaidrojums, kas iesniegts elektroniskā veidā, norādot, ka pirmā reize, kad uzzinājis par bruņoto spēku apmācībām, bija informācija no sievas mātes, kad viņai pienākusi tiesas pavēste uz viņa vārda. Viņa arī teikusi, ka pastnieks pāris reizes bija mēģinājis iedot ierakstītu vēstuli, bet, tā kā viņš mājās nav bijis, tad vēstule netika atstāta. Ja būtu zinājis par apmācībām, būtu sazinājies ar bruņotajiem spēkiem un visu paskaidrojis. 2015.gada 4.decembrī viņam ar sievu piedzimis dēls un laikā, kad notika apmācības, viņš bijis vienīgais ģimenes apgādnieks, jo sieva bija bērna kopšanas atvaļinājumā. Nosūtas arī dēla dzimšanas apliecību. (skatīt lietas 26., 27.lapu)

Tiesa uzskata, ka pamatojoties uz LAPK 271.panta ceturto daļu lietu iespējams izskatīt bez iestādes pārstāvja un /pers. B/ klātbūtnes, jo par tiesas sēdes vietu un laiku paziņots likumā paredzētajā kārtībā.

Tiesa, iepazinusies ar administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem, secina, ka administratīvā pārkāpuma lietvedība lietā par /pers. B/ saukšanu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 200.[1]panta pirmās daļas ir jāizbeidz šādu apsvērumu dēļ:

Lietai pievienoti šādi pierādījumi:

- 2017.gada 5.janvāra administratīvā pārkāpuma protokols Nr. PC 148899 (skatīt lietas 2.lapā);
- Nacionālo bruņoto spēku Mācību vadības pavēlniecības Rekrutēšanas un atlases centra priekšnieka 29.03.2016. pavēste Nr.08.7-1053 /pers. B/ par rezerves karavīra iesaukšanu uz militārajām mācībām. Pavēstē norādīts, ka pamatojoties uz Ministru kabineta 2007.gada 20.novembra noteikumu Nr.779 "Kārtība, kādā rezerves karavīrus un rezervistus reģistrē un uzskaita, rezerves karavīrus iesauc aktīvajā dienestā, kā arī pieprasa un izsniedz informāciju par rezerves karavīriem un rezervistiem" 21.un 22.punktu, saskaņā ar aizsardzības ministra 2016.gada 19.janvāra pavēli Nr.1-IP "Par rezerves karavīru iesaukšanu uz militārajām mācībām" /pers. B/ tiek iesaukts aktīvajā dienestā uz rezerves karavīru militārajām mācībām, kas plānotas no 24.10.2016. līdz 06.11.2016. (ieskaitot). /pers. B/ jāierodas uz rezerves karavīru militārajām mācībām 2016.gada 24.oktobrī plkst. 09.00 NBS Gaisa spēku aviācijas bāzē – Rembates pagastā, Ķeguma novadā (skatīt lietas 12.lapā);
- Latvijas pasta paziņojums par iekšzemes pasta sūtījuma izsniegšanu redzams, ka ierakstīta vēstule ar sūtījuma Nr. RR168500665LV, sūtītājs Mācību vadības pavēlniecība, 2016.gada 1.aprīlī nosūtīta /pers. B/ uz viņa deklarēto dzīvesvietu, sūtījumi saņemti atpakaļ 2016.gada 5.maijā ar norādi pasta uzziņā „Beidzies glabāšanas laiks. Adresāts nav norādītajā adresē." (skatīt lapa lietā no 10/11); No 2016.gada 8.novembra paziņojuma Nr.06-1183 izraksta par rezerves karavīru mācībām GS AB PAD redzams, ka /pers. B/ kā rezerves karavīrs no 2016.gada 24.oktobra līdz 2016.gada 6.novembrim nav ieradies uz plānotajām rezerves karavīru apmācībām (skatīt lietas 13.lapā);
- 2016.gada 8.novembra paziņojuma Nr.06-1183 izraksts par rezerves karavīru mācībām GS AB PAD redzams, ka /pers. B/ kā rezerves karavīrs no 2016.gada 24.oktobra līdz 2016.gada 6.novembrim nav ieradies uz plānotajām rezerves karavīru apmācībām. (skatīt lietas 13.lapā);
- Nacionālo bruņoto spēku Mācību vadības pavēlniecības rekrutēšanas un atlases centra priekšnieka 2016.gada 1.decembra paziņojums Nr.08.7-3180 par administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanu, jo uz militārajām mācībām bez attaisnojoša iemesla nav ieradies /pers. B/. (skatīt lapas lietā no 8/9)

No lietā esošās Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes Personu datu pārvaldes izziņas redzams, ka /pers. B/ ir Latvijas Republikas pilsonis.

Lietai pievienots VP Kurzemes reģiona pārvaldes Talsu iecirkņa Kārtības policijas nodaļas 2016.gada 22.decembra paziņojums Nr.20/19/3/597 /pers. B/ par ierašanos 2017.gada 5.janvārī pulksten 10:00 Talsos, Akmeņu ielā 5, 106.kabinetā pie Kurzemes RP Talsu iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektora J.Ozoliņa uz administratīvā protokola sastādīšanu, norādot, ka, pamatojoties uz Latvijas APK 248.[1]pantu, ja objektīvu iemeslu dēļ administratīvā pārkāpuma protokolu nav iespējams sastādīt tās personas klātbūtnē, kuru sauc pie administratīvās atbildības, to sastāda bez minētās personas klātbūtnes un protokola kopiju nosūta pa pastu ierakstītā sūtījumā uz personas deklarēto dzīvesvietas adresi. Šādā gadījumā uzskata, ka persona ir iepazinusies ar administratīvā pārkāpuma protokolu septītajā dienā pēc tā nodošanas pastā. (skatīt lapas lietā no 4/5)

VP Kurzemes reģiona pārvaldes Talsu iecirkņa Kārtības policijas inspektors J.Ozoliņš 2017.gada 5.janvāra ziņojumā Talsu iecirkņa priekšniekam norādījis, ka /pers. B/ norādītajā laikā Talsu policijas iecirknī nav ieradies, par neierašanās iemesliem nav paziņojis. (skatīt lietas 3.lapā)

Saskaņā ar Latvijas APK 7.pantu nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata un likumā noteiktajā kārtībā, lietvedība par administratīvajiem pārkāpumiem veicama, stingri ievērojot likumību. Proti, likumības princips tiek nodrošināts tā,

ka katrā nākamajā stadijā tiek pārbaudīta iepriekšējās stadijas likumība un pieņemto nolēmumu pamatotība.

Latvijas APK 9.panta pirmā daļa nosaka, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Savukārt, LAPK 239.panta 1.punkts nosaka, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

No minētajām tiesību normām izriet, ka administratīvās atbildības vienīgais pamats ir administratīvā pārkāpuma sastāva esamība, ko jākonstatē personas nodarījumā.

Pārkāpums var tikt uzskatīts par administratīvo pārkāpumu, ja ir konstatēts konkrēts LAPK paredzēts administratīvā pārkāpuma sastāvs: objekts - tas, pret ko ir vērsts administratīvais pārkāpums; objektīvā puse, kas raksturo to, kā izdarīts administratīvais pārkāpums; subjekts - persona, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu; **subjektīvā puse - vainojama darbība** (skat. Augstākās tiesas Senāta 2006.gada 22.decembra spriedumu lietā Nr.SKA-571/2006).

Latvijas APK 243.pantā norādīts, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Administratīvā pārkāpuma lietā iegūtos pierādījumus fiksē administratīvā pārkāpuma protokolā. Turklāt, šā panta piektajā daļā noteikts, ka administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem.

Faktus, kurus saskaņā ar likumu var pierādīt tikai ar noteiktiem pierādīšanas līdzekļiem, nevar nodibināt ne ar kādiem citiem pierādīšanas līdzekļiem.

Atbilstoši Latvijas APK 248.panta pirmajai daļai administratīvā pārkāpuma protokols ir dokuments, kurā kompetenta amatpersona rakstveidā fiksē kādas personas prettiesiskas darbības, citastarp, norāda administratīvā pārkāpuma izdarīšanas vietu, laiku, pārkāpuma būtību. Faktiski šī amatpersona atzīst, ka ar protokolā konstatētajām darbībām persona ir izdarījusi pārkāpumu, par kuru paredzēta administratīvā atbildība. Šis dokuments kā sākotnēja apsūdzība ir pamats turpmākai lietvedībai administratīvā pārkāpuma lietā. Līdz ar to, no vienas puses, iestāde, tiesa, kuras kompetencē ir pieņemt lēmumu šajā lietā, izvērtē protokolā izteiktā atzinuma pamatotību, proti, vai persona par protokolā fiksētajām darbībām ir saucama pie administratīvās atbildības. Savukārt, no otras puses, personai, par kuras darbībām protokols sastādīts, ir iespēja pienācīgi īstenot procesuālās garantijas savai aizstāvībai sakarā ar protokolā norādīto pārkāpumu, piemēram, sagatavot savus argumentus, iesniegt pierādījumus (skat. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 25.aprīļa spriedums lietā Nr. SKA-157/2007).

Turklāt Eiropas Cilvēktiesību tiesas spriedumos izteikta atziņa, ka administratīvo pārkāpumu lietās privātpersonai ir tiesības uz tādām pašām procesuālajām garantijām lietas izskatīšanā kā kriminālprocesā, jo administratīvajam sodam ir krimināltiesisks raksturs. Pie tam, izskatot tādas lietas, jāņem vērā kriminālprocesam pietuvināts standarts (skat., piem., ECT 1995.gada 23.oktobra spriedums lietā "Pfarmeier pret Austriju").

Tādejādi secināms, ka protokolā par administratīvo pārkāpumu jābūt fiksētiem konkrētiem pārkāpuma izdarīšanas apstākļiem, nevis tikai vispārēja norāde par iespējamo pārkāpumu. Pie tam protokolā fiksētā lietas būtība nosaka lietas izskatīšanas robežas gan institūcijā, gan tiesā, kur tiesības konstatēt citus, no protokola satura atšķirīgus apstākļus, ir ierobežotas.

Tiesa var tikai izslēgt no protokola apraksta daļu, ja atzīst, ka šajā daļā protokolā izteiktais apgalvojums nav pierādīts. Toties, atzīstot citus, no protokola satura atšķirīgus, pārkāpuma faktiskos apstākļus, tiek pārkāptas pie administratīvās atbildības sauktās personas tiesības uz aizstāvību. Līdz ar to lēmums administratīvā pārkāpuma lietā būtu jāpieņem par tiem faktiem, kas norādīti protokolā – jaunu faktu norādīšana lēmumā varētu pārkāpt personas procesuālās tiesības. Tādējādi, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, tiek vērtētas tikai tās darbības, kas norādītas administratīvā pārkāpuma protokolā.

Latvijas APK 200.^{1}panta pirmajā daļā paredzēta administratīvā atbildība par rezerves karavīra neierašanos uz kārtējām vai pārbaudes militārajām mācībām Nacionālo bruņoto spēku rezerves uzskaites struktūrvienības izsniegtajā pavēstē noteiktajā vietā un laikā.

Militārā dienesta likuma 65.panta pirmās daļas 1.punkts nosaka, ka rezerves karavīram ir pienākums ierasties uz militārajām mācībām pavēstē noteiktajā vietā un laikā.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2007.gada 20.novembra noteikumu Nr.779 "Kārtība, kādā rezerves karavīrus un rezervistus reģistrē un uzskaita, rezerves karavīrus iesauc aktīvajā dienestā, kā arī pieprasa un izsniedz informāciju par rezerves karavīriem un rezervistiem" 21.punktu par iesaukšanu uz kārtējām vai pārbaudes militārajām mācībām rezerves karavīrus informē vismaz sešus mēnešus pirms plānotajām mācībām, nosūtot pavēsti pa pastu ierakstītā vēstulē vai izsniedzot iesaucamajai personai pret parakstu.

Lai konkrētajā lietā personu sauktu pie administratīvās atbildības par LAPK 200.^{1}panta pirmajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu, nepieciešams konstatēt, vai rezerves karavīram tika izsniegta pavēste un vai rezerves karavīrs uz militārajām mācībām administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā neieradās neattaisnojošu iemeslu dēļ.

Lietā nepastāv strīds, ka /pers. B/ ir rezerves karavīrs Militārā dienesta likuma izpratnē. Tāpat nepastāv strīds par to, ka 2016.gada 24.oktobrī plkst. 09.00 /pers. B/ neieradās uz rezerves karavīra militārajām mācībām NBS Gaisa spēku aviācijas bāzē – Rembates pagastā, Ķeguma novadā.

Strīds pastāv par to, vai /pers. B/ tika paziņots par nepieciešamību ierasties uz militārajām mācībām, izsniedzot viņam pavēsti.

Ar lietā esošajiem pierādījumiem pierādīts, ka /pers. B/ kā rezerves karavīram sešus mēnešus iepriekš bija nosūtīta pavēste ar norādi ierasties uz rezerves karavīru militārajām mācībām 2016.gada 24.oktobrī plkst. 09.00 NBS Gaisa spēku aviācijas bāzē – Rembates pagastā, Ķeguma novadā. Taču /pers. B/ pavēsti nav saņēmis, tā saņemta atpakaļ attiecīgajā NBS struktūrvienībā. NBS pavēsti nosūtījusi policijai pievienošanai lietas materiāliem.

Nacionālo bruņoto spēku Mācību vadības pavēlniecības Rekrutēšanas un atlases centra priekšnieka 01.12.2016. Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes priekšniekam adresētajā vēstulē pausts viedoklis par to, ka saskaņā ar Paziņošanas likuma 8.panta trešo un ceturto daļu uzskatāms, ka /pers. B/ ir paziņots par iesaukšanu aktīvajā dienestā uz rezerves karavīru militārajām mācībām.

Paziņošanas likuma 8.panta trešajā daļā minēts, ka dokuments, kas paziņots kā ierakstīts pasta sūtījums, uzskatāms par paziņotu septītajā dienā pēc tā nodošanas pastā. Savukārt minētā likuma 8.panta ceturtajā daļā norādīts, ja no pasta tiek saņemta izziņa par sūtījuma izsniegšanu vai atpakaļ nosūtīts dokuments, tas pats par sevi neietekmē dokumenta paziņošanas faktu. Prezumpciju, ka dokuments ir paziņots septītajā dienā pēc tā nodošanas pastā vai astotajā dienā no dienas, kad tas iestādē reģistrēts kā nosūtāmais dokuments, adresāts var atspēkot, norādot uz objektīviem apstākļiem, kas neatkarīgi no adresāta gribas bijuši par šķērsli dokumenta saņemšanai norādītajā adresē.

Tiesas ieskatā, rezerves karavīram atbildība par neierašanos uz militārajām mācībām iestājas tikai tad, ja rezerves karavīram ar pavēsti ir paziņots par mācību laiku un vietu, ko apliecinātu viņa paraksts pasta dokumentā par pavēstes saņemšanu (izsniegšanu), un nepastāv apstākļi, kas attaisnotu rezerves karavīra neierašanos uz šādām mācībām.

Tiesa secina, ka policijas darbinieki, pārbaudot saņemto informāciju, atzina, ka /pers. B/ tika paziņots par militārajām mācībām un nepastāv /pers.

B/ neierašanās attaisnojoši iemesli, pēc kā sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu par izdarīto administratīvo pārkāpumu.

Tiesa, izvērtējot Militārā dienesta likuma un Ministru kabineta 2007.gada 20.novembra noteikumu Nr.779 "Kārtība, kādā rezerves karavīrus un rezervistus reģistrē un uzskaita, rezerves karavīrus iesauc aktīvajā dienestā, kā arī pieprasa un izsniedz informāciju par rezerves karavīriem un rezervistiem" normas, kas nosaka rezerves karavīru aicināšanas kārtību uz militārajām mācībām, secina, ka tajos nav dota norāde vai atsauce uz Paziņošanas likumu vai sniegts skaidrojums par to, kādos gadījumos jāprezumē, ka rezerves karavīram tika izsniegta pavēste. Tiesa secina, ka citi normatīvie akti, piemēram LAPK normas, satur norādes par dokumentu nodošanu vai citu darbību termiņu tecējumiem, par atskaites punktu norādot paziņošanas dienu (lietojot vārdus "paziņo", "paziņošanas" u.tml.), kas izriet no Paziņošanas likuma.

Tāpēc tiesa norāda, ka šajā gadījumā NBS amatpersonu un Valsts policijas darbinieku viedoklis par pavēstes saņemšanas prezumpciju ir nepareizs.

Tiesas ieskatā, saskaņā ar LAPK 200.^{1}panta pirmo daļu rezerves karavīra atbildība par neierašanos uz militārajām mācībām iestātos tikai tad, ja rezerves karavīram reāli ar pavēsti būtu paziņots par mācību laiku un vietu, ko apliecinātu viņa paraksts pasta dokumentā par pavēstes saņemšanu (izsniegšanu), un nepastāvētu apstākļi, kas attaisnotu rezerves karavīra neierašanos uz šādām mācībām.

/pers. B/ nebija saņēmis pavēsti ar uzaicinājumu ierasties uz rezerves karavīru militārajām mācībām sakarā ar to, ka pavēstes nosūtīšanas laikā atradās ārpus Latvijas Republikas – strādāja Lielbritānijā.

Tiesa atzīst, ka /pers. B/ darbībās nav konstatējams LAPK 200.^{1}panta pirmā daļā paredzētais administratīvā pārkāpuma sastāvs, jo nav administratīvā pārkāpuma subjektīvās puses – vainas nodoma vai neuzmanības veidā, apzināti ignorējot uzaicinājumu ierasties uz mācībām vai arī aizmirstot izpildīt šo pienākumu.

Saskaņā ar Latvijas APK 239.panta 1.punktu lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva. Savukārt LAPK 275.panta trešās daļas 3.punkts nosaka, ka lēmums par lietvedības izbeigšanu jāpieņem gadījumos, kad konstatējami Latvijas APK 239.pantā paredzētie apstākļi.

Savukārt, ja nav administratīvā pārkāpuma sastāva, personu nevar saukt pie administratīvās atbildības. Līdz ar to tiesa uzskata, ka administratīvā lietvedība par /pers. B/ saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas APK 200.^{1}panta pirmā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu ir izbeidzama, jo viņa darbībās nav Latvijas APK 200.^{1}panta pirmā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāva.

Konstatējot administratīvā pārkāpuma lietas izbeigšanas iemeslus, tiesai, ievērojot procesuālās ekonomijas principu, nav nepieciešams vērtēt citus pie administratīvās atbildības sauktās personas iebildumus vai argumentus, kuri, viņaprāt, attaisno viņa neierašanos uz militārajām mācībām.

Neskatoties uz to, ka tiesa izbeidz lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā, tiesa norāda uz būtiskiem trūkumiem, kas konstatēti administratīvā pārkāpuma protokolā, un kas arī var būt par pamatu lietvedības izbeigšanai.

Atbilstoši Latvijas APK 248.panta pirmajai daļai administratīvā pārkāpuma protokolā jānorāda ne tikai normu, kas paredz atbildību par administratīvo pārkāpumu, bet arī pārkāpto normatīvo aktu, tā pantu, daļu punktu. Šāds normatīvais akts protokolā nav norādīts, līdz ar to nav saprotams, kādu likumu (normatīvo aktu) /pers. B/ ir pārkāpis.

Tiesa atzīst, ka nenorādot pārkāpto normatīvo aktu, nav iespējams izvērtēt arī administratīvā pārkāpuma objektīvas puses esību, kas ir pamats lietvedības izbeigšanai administratīvā pārkāpuma lietā.

Tiesa norāda, ka tā nevar pēc savas iniciatīvas labot citu amatpersonu pieļautās kļūdas un atzīt par pierādītiem tos apstākļus, kas nav minēti administratīvā pārkāpuma protokolā.

Saskaņā ar Latvijas APK 275.panta trešās daļas 3. punktu, 289.^{6}panta septīto daļu un 289.^{16}pantu

tiesa

nosprieda :

Izbeigt administratīvā pārkāpuma lietvedību par /pers. B/, personas kods /personas kods/, administratīvo pārkāpumu par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 200.^{1}panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu.

Spriedumu 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas tiesas kancelejā var pārsūdzēt Kurzemes apgabaltiesā, sūdzību iesniedzot Talsu rajona tiesā.

Pilns spriedums pieejams tiesas kancelejā 2017.gada 8.februārī.

Tiesnese I.Valbaka